

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

נזיר דף ד.

מה ילפינן מייתור הפסוק (במדבר ו:ג) "מיין ושכר יזיר"?

לרבנן	"מיין"	"ושכר"
לר' שמעון	נשבע שישתה יין ונזר נזירות - חלה עליו כל הנזירות	נשבע שישתה יין ונזר נזירות - חלה הנזירות
	שאפי' אם נזר מדבר אחד - חלה עליו כל הנזירות	(א) שאר משקין המשכרין - לא חייב בביאת מקדש (ב) בנזיר איסור חל על איסור ¹

מה הם החילוקים בין נזיר עולם לנזיר שמשון?

לענין תספורת	נזיר עולם	נזיר שמשון
לענין טומאה	אם נטמא מביא קרבן טומאה - ב' תורים ואשם	מותר לו להטמא למתים (ולא שייך בו קרבן טומאה)
לענין שאלה ⁴	יכול להשאל על נזירותו	אינו יכול להשאל על נזירותו
	הכביד שערו מיקל בתער ² - ומביא קרבנות ³	אינו מיקל שערו לעולם

נזיר דף ד:

במה נחלקו ר' יהודה ור"ש האם אפשר לנזור נזירות שמשון ומה טעמים?

לר' יהודה	האומר "הריני נזיר כשמשון"	מה הטעם?
לר' שמעון	לא הוי נזיר	אי אפשר להתפיס בדבר האסור
	הוי נזיר שמשון ⁵	אפשר להתפיס בדבר האסור ⁶

¹ פי', דאף שבעלמא ס"ל לר"ש דאין איסור חל על איסור, דהרי מצאנו דס"ל לר"ש שהאוכל נבלה ביוה"כ בשוגג פטור מחטאת, כיון שכבר קודם יוה"כ היתה אסורה עליו הנבלה, לכך לא חל עליה איסור יוה"כ, ולא חייב עליה משום אוכל ביוה"כ בשוגג שחייב חטאת.

² בגמ' מבואר ג' שיטות בזה: לרבי אחר י"ב חודש, לר' נהוראי אחר ל' יום, לר' יוסי מערב שבת לע"ש.

³ דהלכה למשה מסיני שמביא ג' קרבנות - כשהכביד שערו ורוצה להקל בתער, והם: חטאת עולה ושלמים - כמו שמביא נזיר טהור. והלכה למשה מסיני זאת אסמכוהו נביאים בקרא דאבשלום.

⁴ וביארו התוס' (בד"ה מה), דהטעם דלא קתני לה במתניתין, משום שאין המשנה מדברת בדבר המפקיע את הנזירות, דהרי כשישאל על נזרו אינו נזיר, ואילו המשנה מחפשת נפ"מ בין נזיר עולם לנזיר שמשון בזמן שהם שניהם נזירים.

⁵ אכן יכול הוא להטמא למתים, (וכשאר החילוקים שנתבאר לעיל בינו לבין נזיר עולם).

⁶ ובהו"א סברה הגמ' שזו גם סברת ר' יעקב שאמר על ככר - "הרי עלי ככור", דחל הנדר הגם שבכור אינו דבר הנדור, דהוא אסור ממילא. וה"ה גבי נזירות שמשון, הגם שהוי דבר האסור ולא דבר הנדור, דהרי נזירות שמשון לא נאסרה ע"י אדם אלא ממילא משמיא נאסר - בכל אופן המתפיס בנזירות זו חלה עליו נזירות שמשון. [וצ"ל לר' יהודה, דודאי לא הוי דבר האסור כמו בכל מקום - כגו המתפיס בבשר חזיר דלא חל אליבא דכו"ע, אלא שסבר שבכור כיון שדומה קדושתו לקדושה שנעשית ע"י נדר לכן אפשר להתפיס בה כמו שמתפיס בדבר הנדור, וה"ה בנזירות שמשון כיון שדומה הנזירות לנזירות שמוציא בפיו לכן יכול להתפיס בה. - מאירי ורבינו פרץ].

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430

טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

נזיר דף ד:

במה נחלקו ר' יעקב ור' יוסי גבי המתפיס בבכור?

למסקנא	להו"א	
שאני בכור דכתיב בו להי ¹	אפשר להתפיס בדבר האסור	לר' יעקב - יכול להתפיס בבכור
קרא דלהי אינו מיותר ²	אי אפשר להתפיס בדבר האסור	לר' יוסי - לא יכול להתפיס בבכור

¹ ושייך לרבותו, דגם בכור יש מצוה להקדישו, כדתניא של בית רבינו אמרו מנין לנו לולד לו בכור בתוך עדרו שמצוה עליו להקדישו, שנאמר "הזכר תקדיש". [אכן לא הוי כשאר נדרים, דהרי הוא קדוש גם בלא שיקדישנו, ולכן צריך פסוק לרבותו].

² דצריך את הפסוק ללמוד שאפשר להתפיס נדרו בחטאת ואשם ולא רק בעולה ושלמים (הבאים בנדר ונדבה). פי', דהגם שחטאת ואשם אינם באים בנדר ובנדבה אלא מחמת חטאו, בכל אופן יכול להתפיס בהם, דכתיב "להי" לרבותם, (דסו"ס באים הם ע"י קידוש פיו).